

MAGUS (14) *sb m*

magus (7), **mag** *a.* magus (7).

-ą-, [-a-].

sg N mągus (4). \diamond *G* mąga (2) *SkarJedn*, *SkarŻyw*, mągusa (1) *ReszPrz*. \diamond *pl N* mągowie (1), [magi]. \diamond *A* mągi (2). \diamond *I* mągami (2); -ami (1), -ami (1) *SkarŻyw* (1 : 1). \diamond *A a. I a. (lat.) N* mągi (2).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVI* (jeden z niżej notowanych przykładów) i *XVIII w.*: *magowie s.v. magia*.

1. *Kapłan u starożytnych Persów, zajmujący się także astrologią i magią; też czarnoksiężnik, wroźbita* [magus dictio est Persica, qua apud eos sapiens significatur – mądry, Eos enim Persae magos appellant, quos Graeci philosophos, Latini sapientes, Aegypti prophetas seu sacerdotes, Galli druidas, nos – mędrce uczone *Mącz 203d*; magus – wieszczek vel czarownik *Calep*; cudotwórca przyrodzony; czarnoksiężnik; czarownik; mędrzec – magus *Cn*] (10) : S tey przyczyny w Egipcie y w Perfyey krole zwano Magi/ iż mußł być krol ich gwiazdarz/ mądry/ y wczony. Przeto piłmo święte zowie ie [trzech krol] Magi/ to ielt wieźczkowie/ iż lie wieźdzba śprawowali widząc gwiazdę nád ine iálną (*marg*) Magus. (-) *BielKron* 138, 138; bárzo tá rzecz Magi/ ktorzy z ítárodawná zawždy idąc po krwi/ ítrozmi y wodzami nabożeństvá Perłkiego byli/ obraziła *SkarŻyw* 304, 304, 305, 306; [Otóz Mągi o których tu Ewanyeliftá mówi/ nie czárnoksięźnicy ále ludzie mądrzy byli *BiałPos* 156].

Szeregi: »magus albo burtnik« (1): bieżał miedzy Perfyany/ y widząc niektore Magi álbo burtniki proznościam onjm/ y Djabelłkim zabobonom fluzące: kárác ich począł *SkarŻyw* 74.

»magus abo czarnoksiężnik« (1): ten chwálebny męczennik Análtázyus. ktory będąc fynem iednego Magá/ ábo Czárnoksięźniká/ dobrze w rzemieśle oycowłkim ćwiczonym gdy wflýłzał o krzyżu/ wzbudziło fię ferce iego *SkarŻyw* 73. [Cf *n-pers*].

2. *n-pers* (4) :

Zestawienie: »S(z)ymon Magus« (4): *KrowObr* 11; *SkarJedn* 91; napisał Nereus y Achileus list do Márcellá/ prołząc/ áby dał świádectwo / iákim był Piotr Apołtoł/ á iákim Symon Magus *SkarŻyw* 436; Od Szymoná Magufá Czárnokfięźniká/ náuczył fię [*Luter*]: iż dobre wczynki łzkodliwe są do zbáwienia wiecznego. *ReszPrz* 39.

Synonimy: 1. *astrolog, astronom, burtnik, czarodziejca, czarodziejnik, czarnoksiężnik, czarownik, gadacz, guślnik, gwiazdarz, nigromantyk, praktykarz, pyton, wieszczek, wroźek, zaklinaciel*.

ZZa